

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

7. De Cassio Narniensi Episcopo, quotidianas Deo hostias offerente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

uauerit, indicauit. Etenim quod etiā nunc usque
testatur dicens: Laborans in fluctibus atque de-
ficiens, subito metis pondere sum gratus, ita
ut neque vigilare me crederem, neque depres-
sus summo essem: & ecce in eodem medio ma-
ri me posito, quidam apparuit qui mihi panem
ad refectiōem detulit. Quem mox ut comedi,
vires recepi, nec longē post nanis transiens af-
fuit, quā me ab illo vndarum periculo suscepit
atque ad terram deduxit. Quod scilicet Episco-
pus audiens requisitum diem, atque illum fuisse
diē reperit, quo pro eo presbyter in Vstica in-
sula Deo omnipotenti hostiam sacræ oblatio-
nis immolauit.

*D. Gregorius Magnus hom. 37. in Euange-
lia de Cassio Narniensi Episcopo, quotidianas
Deo hostias offerente.*

CAP. VII.

Multi vestrum fratres charissimi Cassi-
um Narniensis vr̄bis Episcopum noue-
runt: cui mos erat, quotidianas Deo ho-
stias offerre, ita ut pene nullus dies vitæ eius
abscederet, quo non omnipotenti Deo hostiam
placationis immolaret. Cui cum sacrificio val-
dè etiam concordabat vita. Nam cuncta quæ ha-
bebat in eleemosynis tribuens, cum ad horam
offerendi sacrificij venisset, velut totus in la-
chrymis defluens, semetipsum cum magna cor-
dis

dis contritione mactabat. Cuius & vitam & exitum à quodam venerabilis vitæ Diacono, qui fuerat ab eo nutritus, referēte cognoui. Aiebat enim, quòd quadam nocte eius presbyter per visum dominus astitit, dicens: Vade, & dic Episcopo: Age quod agis, operare quod operaris, non cesset pes tuus, non cesset manus tua, natali Apostolorum venies ad me, & retribuas tibi mercedem tuam. Surrexit presbyter: sed quia è vicino Apostolorum natalitius dies imminebat, tam propinqui exitus diem Episcopo nūciare pertimuit. Alia nocte dominus redijt, eiusque inobedientiam vehementer increpauit, atque eadem iussione suę verba retexuit. Tunc presbyter surrexit vt pergeret, sed rursus infirmitas cordis impedimento facta est indicandę reuelationis, & admonitionē quoque iterare iussione obdurauit pergere, & quę viderat, manifestare neglexit. Sed quia magnā mansuetudinē contemptę gratiæ, maior sequi solet ira vindictę, visione tertia dominus apparēs, iam verbis addidit verbera: & tam districta cede mactatus est, vt in eo duritiā cordis emollirent vulnera corporis. Surrexit ergo eruditus ex verbere, prexit ad Episcopū, eumque iam ex more iuxta beati Iuuenalis martyris sepulchrum ad offerendum sacrificium consistentem repperit, secretum à circumstantibus petijt, seque eius pedibus statuit. Cumq; eum vbertim flentem Episcopus vix ad se leuare potuisset, lachrymarum causas cognoscere studuit.

duit. Ille verò relaturus ordinem visionis, prius vestimento ex humeris deuoluto detexit plagas corporis, vt ita dicam, testes veritatis & culpæ, monstrauit quanta animaduersione distractionis membra illius accepta verbera, liuore inflicto fulcauerant. Quæ mox vt Episcopus vidit exhorruit, & quis sibi talia facere præsumpisset, cum magnæ obstupescationis vocibus inquisiuit. At ille respondit, hæc pro se ipso fuisse perpeßum. Excreuit cum terrore admiratio, sed nullas iam presbyter inquisitioni eius moras adijciens, secretum releuationis aperuit, eique iussione dominicæ ea quæ audierat verba narrauit, dicens: Age quod agis, operare quod operaris, non cesset manus tua, non cesset pietas tua, natali Apostolorum veniens ad me, & retribuam tibi mercedem tuam. Quibus auditis Episcopus se in orationem cum magna cordis contritione prostrauit, & qui oblaturus sacrificium ad horam tertiam venerat, hoc pro extensæ orationis magnitudine, ad horam nonam vsque protelauit. Atque ex illo iam die magis magisque aucta sunt ei lucra pietatis. Factusque est tam fortis in opere, quàm certus in munere, quippe qui eum cui ipse debitor fuerat, ex ea promissione iam cøperat habere debitorem. Huic autem consuetudo fuerat, annis singulis natalitio Apostolorum die Romæ venire. Iamque ex hac reuelatione suspectus, venire iuxta morem noluit. Eodem ergo tempore sollicitus fuit, secundo quoque anno vel tertio in mortis

sue

suæ expectatione suspensus, quarto quintoque & sexto similiter. Qui desperare iam de veritate reuelationis poterat, si verbis fidem verbera non fecissent. Cum ecce anno septimo usque ad expectati natalis sacras vigilias incolumis peruenit, sed leuis hunc in vigilijs calor attigit, atque ipso die natalitio filijs suis se expectantibus, missarum solennia implere se posse recusauit. Illi verò qui de eius erant pariter egressione suspecti, simul ad eum omnes venerunt, sese vnanimiter astringentes, vt die eodẽ nequaquam acquiescerent missarum solennia celebrari, nisi pro eis apud dominum idem antistes suus intercessor accederet. Tunc ille compulsus, in episcopij oratorio missas fecit, & manu sua corpus dominicum pacemque omnibus tribuit. Qui cuncto ministerio oblatis sacrificij peractis, ad lectulum redijt, ibique iacens, dum sacerdotes suos ac ministros circumstetisse cerneret, quasi vale vltimum dicens, de seruando eos vinculo charitatis admonebat, & quanta debuissent concordia inter se vniri prædica-
bat. Cum subito inter ipsa sanctæ exhortationis verba, voce terribili clamauit, dicens: Hora est. Moxque assistentibus ipse suis manibus linteam dedit, quod ex more morientium, sibi contra faciem tenderetur. Quo tenso, spiritum emisit: sicque sancta illa anima ad gaudia æterna perueniens, à carnis corruptione soluta est. Quem fratres charissimi, quem vir iste in morte sua imitatus est, nisi eum quem in vita sua fuerat

erat

erat cōtemplatus? Dicens enim, hora est, de corpore exijt: quia & I E S V S peractis omnibus cū dixisset, Consummatum est, inclinato capite tradidit spiritum. Quod ergo dominus ex potestate, hoc egit famulus ex vocatione. Ecce quotidianæ hostiæ illa cum eleemosynis & lachrymis missa legatio, quantam cum rege veniente gratiæ pacem fecit. Sic de S. Laurétio, Iustiniano Patriarcha Veneto legimus, quod ex quo die factus est sacerdos, quotidie Missam celebraverit, nisi valetudine impediretur. Dicebat enim, qui cū posset domino suo frui, non frueretur, facilè se declarare, domini sui curam non habere. Idem fecisse legimus S. Odilem, teste Petro Damiano in vita eius.

*Vide in vita
eius cap. 9.
Iannarij die
octavo.*

D. Cyprianus in sermone de lapsis, de quibusdam indigne Eucharistiam sumentibus, & pœnis miraculose illis influctis.

CAP. VIII.

PRæsente ac teste me ipso, accipite quid euenerit. Parentes fortè fugientes, dum trepidi minus cōsulunt, sub nutricis alimento paruulā filiā reliquerunt, relictā nutrix detulit ad magistratus. Illic ei apud idolum quo populus consuebat, quod carnem necdum posset edere per ætatem, panem mero mixtū, quod tamen & ipsum de immolatione pereuntium supererat, tradiderunt. Recepit filiam postmodum